

Pór Jenő Vörösmarty Utcai Lakása

A férjem szüleinek Vörösmarty utcai lakása. A kép valamikor az 1940-es években készült egy rokon lány esküvője alkalmából. A fiatal pár az asztal mögött ül. Balról a harmadik ülő alak az apósom, Pór Jenő. Az apósom szegényen kezdte, és lett dúsgazdag ember azzal, hogy közgazdasági akadémiát [lásd: kereskedelmi akadémia] járt, és malomigazgató lett. A Budapesti Gőzmalom [Első Budapesti Gőzmalom Rt.] igazgatója volt. Zsidónak született, de 1919-ben áttért szabályosan, nem úgy, mint mi, antedatálva. Az eredeti neve Politzer volt, ebből lett Pór. Az 1919-es áttérése miatt az első két zsidótörvényt valahogy megúsza, de a végén őt is nyugdíjazták, ötvennyolc éves korában. 1940-ben kapott is egy tanúsítványt arról, hogy nem számít zsidónak. Hívő református lett. A telefonkönyven úgy szerepeltek, hogy télen Vörösmarty utca 13., nyáron Tárogató út 80. Nagyon jómódúak voltak. Anyám azért is barátkozott össze Pór Jenővel, mert megtudta, hogy egy szem fia van, felesége nincs. 1945 után hirtelen burzsuj lett. Azt mondtuk, hogy el kell adni a Húvösvölgyet, el kell adni a házat, mindent el kell adni, mert egyikünk se akart burzsuj lenni. Elmenekültünk. Áron alul adtuk el. De még sikerült eladni, és egy hónapra rá államosították. Ami pénz összejött a húvösvölgyi nyaralóból meg a Vörösmarty utcai házból, azért vettük ezt itt, a Svábhegyen. Ez akkor még nem volt ilyen elegáns hely, mint most. A Hegyalja útig tartott a villanegyed, ez a rész már préri volt. A ház sem volt ekkora. Fönt volt egy kétszobás lakás, lent egy egyszobás, ebben lakott az apósom. 1949-ben jöttünk ide. Ha ezt nem csináljuk, akkor kitelepítettek volna. Az apósom a költözés után még hat hónapig élt, aztán meghalt a szívével. Nem tudta túlélni, hogy mindenét elvesztette.